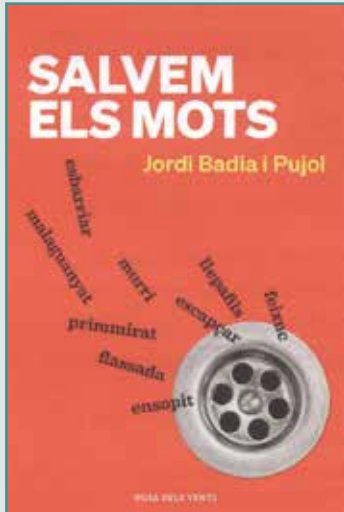

Salvem els mots

JORDI BADIA I PUJOL
Rosa dels Vents
Barcelona 2022
246 pàgines

El lingüista Jordi Badia i Pujol (Callús, Bages, 1963) va publicar, l'agost de l'any passat, el llibre que ressenyo breument, llibre que a hores d'ara ja ha assolit sis edicions —la darerra de les quals, per cert, esmena una sèrie de defectes, diguem inevitables tal com funciona la nostra indústria editorial, que s'anaven arrossegant des de la primera, i encara n'hi roman algun, ai las!—. És un èxit del qual hem d'alegrar-nos tots els qui ens interessem per la genuïtat del català.

En efecte, J. Badia ens va posant, per ordre alfabètic, dues-centes parelles de mots o locucions sinònims (totals o parcials) i aleshores ens va explicant les característiques de cada element: significat, etimologia, equivalència en altres llengües, exemples d'ús literari, termes relacionats, etc. L'objectiu principal és fer veure al lector que la primera forma de cada subtítol és massa usada, en detriment de la segona, per influència del castellà o per altres causes. Es tracta de salvar «l'immens cabal de la llengua, que és tant com dir precisió, sonoritat, bellesa, expressivitat, diversitat geogràfica, capacitat d'adaptar-se —parlant o escrivint— a cada context», com manifesta l'autor en la «Introducció».

Val a dir que Badia i Pujol, home de llarga trajectòria al servei del nostre idioma, és rigorós i sap matisar, alhora que s'expressa amb traça i lleugeresa. Per això el llibre en qüestió és útil i es llegeix amb facilitat; certament, s'hi aprenen moltes coses sense gaire esforç. Personalment, faria una reserva sobre l'estil amb què redacta l'autor, que, almenys per a mi, no és del tot exemplar ara i aquí. Feta aquesta salvetat (nom no admès pel DIEC2 però sí pel DCVB i que, per tant, s'ha de considerar genuí i, a més, resulta molt útil), recomano decididament al públic català la nova producció badia-i-pujoliana, perquè constitueix una notable aportació a la genuïtat lingüística, valor irrenunciable per a l'autor i per al qui signa. Tant de bo que ho fos també per a tots els catalanoparlants. ■

JOSEP RUAIX I VINYET